

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An dispositio ad causas pias facta ab existente in Statu peccati
mortalis, sit ei in Statu gratiæ decedenti profutura?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

182 Ad Q. 2. Dicendum est cum unanimes DD. Sensu pia legata relicta in testamento condito ab homine in Statu peccati mortalis existente, nihil testatori prodesse, sive ad beatitudinem promerendam, sive ad satisfaciendum pro pœna in purgatorio luenda, quamvis in Statu gratiæ decedat. Ratio prioris partis est, quia talia opera sunt opera mortua, manentque mortua; nam sicut caruerunt principio vitali, scilicet gratiâ, ita absque vita perseverant, nequeuntque reviviscere, hoc ipso, quod id, quod nunquã vixit, nunquam queat reviviscere. Præterea cum homo in peccato mortali existens sit inimicus, odiosus, & invidus Deo, opera ab eo in tali statu exercita nunquam possunt esse grata, & accepta Deo, & idcirco nec meritoria, nec satisfactoria. Et quamvis per pœnitentiam removeatur impedimentum, seu peccatum, quod est obstaculum omnis meriti, & satisfactionis; per hoc tamen operibus prioribus mortuis nihil vitale accedit, sed manent in eo Statu, & vigore, quem prius habuerunt ante peccatum; cum ergo opera illa mortua nullam prius habuerint efficaciam, & vigorem respectu præmii, & Satisfactionis nullum quoque acquirunt per solam remotionem impedimenti.

Ratio posterioris partis patet ex hoc ipso, & ex eo, quod satisfactio sit ablatio offensæ, & restitutio amicitiæ, seu reconciliatio

R. P. Leonardelli Soc. Jesu,

cum Deo; hæc autem amicitia cum Deo reconciliatio haberi nequit sine gratia, & charitate; atque adeo cum actus voluntatis, quo legata illa in testamento sunt relicta, jam præterierit, nec amplius idem numero reassumi possit, legata illa præterita in Statu peccati instituta nihil præmii, vel satisfactionis apud Deum obtinent, nisi novus superveniat voluntatis actus gratiâ, & charitate informatus, quo de novo instituantur, & dignificentur, ut notat S. Aug. 12. de Civit. Dei c. ult. in illud Joann. 3. facite fructus dignos pœnitentiæ, asserens, eum, qui animæ suæ non miseretur placens Deo, nihil pro suis peccatis posse dignum illi offerre. Quare cum principium merendi, & satisfaciendi sit gratia, quæ est vitæ initium, sequitur opera illa de se bona relicta ab existente in peccato mortali principio vitæ caruisse, & mortua ab intrinseco fuisse, & ideo nisi novo charitatis actu vivificentur, nihil prodesse ad satisfactionem, ut cum communi doctet S. Thom. 3. p. q. 86, a. 6.

Ex modò dictis patet, quàm satagendum sit testatoribus, ut sua testamenta, & in eis relicta pia legata in Statu gratiæ condere studeant, & siquæ in statu malo instituerunt, eadem in statu gratiæ constituti per novum consensum renoveant, ac ratificent, ne, quæ aliàs Sanctè instituere intenderunt,

Bb

suo

suo valore frustrentur, & fructu careant.

Porrò magis expedit divitibus bona, quibus abundant, tempore vitæ suæ in pias causas erogare, quàm ea in testamento relinquere post mortem distribuenda, ut ex Salviano notat Laym. l. c. tum quia opera pia à vivente præstita majoris sunt apud Deum meriti, & satisfactionis, quàm si differantur in tempus mortis, quo tempore homo dat ideo, quia diutiùs retinere non potest, sed ea deserere compellitur. Tum quia hæredes, & testamentarii pia legata sæpe non integrè, ac fideliter, aut non suo tempore exequantur.

Ad 3. Q. An legatum uxori Berthæ relictum, quamdiu vidualem vitam servaverit, ipsi debeatur, si Religionem ingrediatur? Respondendum est affirmativè cum Sanch. l. 7. D. 91. n. 46. Diana D. 3. q. 17. p. 8. §. 4. Bald. l. Deo nobis, C. de Episc. & Cler. Jas. aliisque apud Sanch. Id, quod colligitur ex *Auth. cui relictam*, C. de indic. vivit. & ratio ulterior est; quia per id spirituale cum Christo matrimonium minimè cessat vita vidualis, sed adhuc verè, ac propriè dicitur illa vitam vidualem servare, quin & plenius voluntatem testatoris adimplere, quæ Religionem ingreditur.

CASUS XXXII.

De Legatis & solutionibus, cum pretium rei crescit, vel decrescit.

CRispinus volens Barbaræ famulæ suæ ob multa extraordinaria obsequia sibi præstita legare 50. aureos id famulæ significat, quæ responder, se fore contentam, si 40. legentur, tacitè secum ipsa cogitans hoc modo velle se 10. aliis aureis sibi nunc oblati satisfacere obligationi furti 10. aureorum à se successivè hero suo ablatorum. Itaque Crispinus 40. aureos Barbaræ legat; paulò post in gravem incidens morbum paucos intra dies extinguitur. Post mortem Testatoris Barbara Legatum petit ab hærede, qui eidem 40. aureos enumerat, sed quo-